

15.Ш.1947 г.
Изгрев

МЕКОТА

Човек, за да бъде издръжлив в живота, трябва да има мекота. Някои намират мекотата за слабост, но те не са проучвали, какво нещо е тя. Мекотата е една магическа сила у човека, една велика сила. Мекотата има качествата на водата, въздуха и светлината. Светлината слиза от Слънцето към Земята, без каквото и да е натиск, тя не удря земята. Нейните лъчи много нежно милват земната повърхност и внасят всичкият живот. Мекотата има качествата на памука и вълната. Ако паднеш на памук, няма да се убиеш. Затова всички неща, които падат върху един човек, който има мекота, не влизат в него и мъчно се отблъскват. Има един окултен закон, който гласи така : “Човек възприема само това, което има вибрации, подобни на неговите.” Това е законът на резонанса. Човек приема това, което е подобно на него. Да кажем, че един човек има мекота, а друг му каже обидна дума. Тъй като последната има трептения, противоположни на неговите, ще отскочи навън и не ще може да влезе в неговата аура. Ще рекушира като куршум, който пада върху стоманена стена. Човек, който има мекота, е издръжлив. Пример: Имаме една гумена топка и една дървена. Ако удариш силно дървената, ще я повредиш, а гумената ще отскочи и ще възстанови първоначалната си форма. Така човекът на мекотата издържа на всичко, нищо не може да промени неговото вътрешно състояние. Без мекота животът е тежък. Всичко, което пада върху човека, ще влиза в неговата аура. Човекът на мекотата живее в рая, защото нищо не може да наруши неговия мир. Който няма мекота, много пъти се мести от рая в ада. Душата, която е била при Бога, горе в своята родина, тя е имала мекота. И сега душата на всеки човек вътре в себе си е много нежна, има мекота. В своята инволюция човек постепенно е влизал в гъстата материя и е изгубил мекотата, рая и сега проявява твърдост. Някой човек иска да влезе в рая, като умре. Тук сега човек може да влезе в една вътрешна хармония, в едно музикално състояние на душата – това е раят. Някой казва : “Щом е така, аз живея, за да придобия мекота.” Който казва така, той не разбира въпроса. Мекотата не се придобива. Бог е вложил мекотата като едно първично качество на човешката душа. Човек има мекота дълбоко в своята душа. Човек трябва да прояви това първично качество на своята душа. Учителят казва : “Не препятствайте на мекотата да се прояви, тя е вложена от Бога във вас.” Като имате мекота, вие ще бъдете еластични. Каквато и отрицателна дума да ви каже някой, тя ще отскочи и той ще се чуди. Всяко нещо, което е отрицателно, като дойде до мекотата и се връща, а всяко нещо положително, добро и светло, влиза в човека. Например, когато кажеш една лоша дума или една лоша мисъл към един човек, който има мекота, тя ще се върне, не може да влезе в него. Ако му изпратиш една добра мисъл, той ще я приеме, и тя ще му помогне в неговото развитие, ще го повдигне, ще внесе в него живот. Каква магическа сила има мекотата! Някой казва : “Да имаш мекота, това значи (да) си мекушав.” Не трябва да се бъркат мекотата и мекушавостта. Последната показва слаб характер. Мекотата показва силен характер. Един пример за мекушавост : Ти си въздържател или вегетарианец и отидеш в едно семейство на гости. Сложат ти чаша вино и ти за приятелството, за уважението приемаш. После ти сложат месна храна и ти пак приемаш. Това е слаб характер и мекушавост. Онзи, който има мекота, той за Бога и за своите убеждения е твърд. Той може да бъде мъченик, и да умре на кладата, но не отстъпва. Той не обича и онзи, който ще го тури на огъня, но няма да измени на своите убеждения. Той ще прости на своите палачи, но в своите идеи ще прояви твърдост. Тук се вижда, каква е разликата между мекота и мекушавост. Мекушавият човек прави всичко,

каквото му кажат хората. Такъв човек има слаба воля. Който има мекота, той е със силна воля. Животът с мекота е лек и радостен, а без нея е тежък. Защо говорим сега за мекотата, а не говорим за любовта? Аз питам : “ Мога ли да ви говоря за алгебрата, ако не знаете трите аритметични действия?” Мекотата подготвя пътя за любовта. Който иска да придобие любов, отначало ще прави опити да практикува мекотата много пъти в живота си. Например, като те обиди някой, ти не кипвай, а придобивай мекота и любов. Защо не говоря за смирението? Смирението е качество по – високо от мекотата. Мекотата подготвя смирението и любовта. Някой иска да придобие знание, да изучи Божествената наука, да развие своите дарби и пр. Истинско знание не може да се придобие без мекота. Мекотата развива в човека и събужда мъдростта. Затова, който иска да има окултни постижения, да придобие знание и мъдрост, той трябва да започне с мекота. Тя отваря пътя на мъдростта. Самият факт, че човек има мекота, показва, че той е много мъдър човек. Ние не можем да разсъждаваме правилно и да разбираме Божествените пътища, ако нямаме мекота. Има три вида мекота : Към себе си, към другите и към Бога. Какво значи мекота към себе си? Такъв човек казва : “Аз съм лош, бездарен човек.” Този човек е груб, той няма мекота към себе си. Той си внушава такива мисли и не може да се развива. Ти трябва да имаш доверие към Бога, който живее в тебе – една висша душа живее в тебе. Тя има всички дарби, тя търси рая. Следователно, Бог е вложил в тебе всички дарби и ти всичко можеш да направиш, стига само да знаеш методите, как да работиш. Значи, под мекота към себе си, се разбира доверие към Бога, който е вътре в човека. Мекота към Бога значи следното нещо : Дойде ти някое нещастие, заболееш или пропаднеш на изпит, ти казваш : “Бог ме е забравил, не ме обича.” Щом ти роптаеш и негодуваш спрямо Бога, тогава ти нямаш мекота към Него. В същност, ти разсъждаваш погрешно. В такъв случай трябва да кажеш така : “ Бог е Любов, Мъдрост и Истина, Бог е висша доброта и Красота.” С тези качества Той ръководи света и всичко добро иде от Него! Странданията идат от хората. Човек само със своите криви мисли, чувства и постъпки докарва страданията върху себе си като следствие. Доброто, което е в човешкия живот, е от Бога. Лошото е от хората. Така трябва да разсъждава човек. Такъв човек има мекота. Какво иска Бог от нас? – Да не боледуваме, да не страдаме, да не умираме. Първоначално Божият план е бил човек да не умира. След грехопадението дойде смъртта. Има един стих в Библията : “Бог не съзвоява в смъртта на грешника.” Гробовете и носилките са изобретения на човека. В бъдеще човек ще се освободи от смъртта. Няма да има смърт. Даже Учителят казва : “В шестата раса, особено към средата, човек при заминаването си отгук ще се дематериализира и тогава гробове няма да има. Само в музеите ще има ковчези.”

Който има мекота, той приема Божието благословение. Какво значи мекота спрямо другите хора? Ако някой те обиди, ти кажи една формула от четири думи : “От мен да мине.” Защо? – Заради Бога. Като запазиш равновесие и не отвърнеш, а подариш една ябълка или поканиш на обяд, този човек става твой приятел. Който има критически дух и казва, че този или онзи е лош, у него по никакъв начин не може да дойде любовта. За да имаш мекота спрямо другите, трябва вътре в себе си да имаш едно свещено чувство към всеки човек, защото в него живее Бог. Мекотата бива външна и вътрешна в мисли, чувства и постъпки. Ако кажеш остри, обидни думи на някой човек, това е липса на мекота в постъпки. Ако външно имаш добри обноски, а мислите ти са лоши, тогава нямаш мекота в мислите. Мекотата трябва да бъде едновременно в мисли, чувства и постъпки. Човекът на мекотата влиза в положението на всички хора. Той е педагог, много умен и тактичен човек. Знае как да се отнася с хората, за да изпълни волята на Бога. Защо трябва да извиняваме хората, които ни кажат някоя обидна дума? – Да кажем, че в един клас има двама ученици – единият е силен по математика, а другият – слаб. Учителят дава класна работа от три задачи. Единият ги решава правилно, а другият – погрешно. Този, който не е решил задачите, не разбира математика, не знае да решава задачите. Така и всеки човек, който нагубява и обижда хората, не може да решава

правилно задачите, малко знае и затова пропада на изпита. С това той губи много. Не може да получи Божието благословение. Той има нужда от помощ. Прости му и му помогни. Ако ти кипнеш като него, пропадаш на изпита; ако запазиш равновесие, издържаш сполучливо изпита. Като виждаш, че другият е по – слаб, съжаляваш го и гледаш да му помогнеш. В човека, който има мекота, се влива свещеният извор на живота. Такъв човек е опитал, какво нещо е Божията Любов. Тази любов се проявява спрямо всички. Този, който няма мекота, туря преграда между себе си и Любовта, която слиза отгоре и не може да я приеме. Човекът, който има мекота, е по – близо до Бога. Без мекота човек не може да върши волята Божия. В един разговор една сестра каза на Учителя така : “Всички силно желаем да станем слуги на Бога. Власт, богатство не щем, искаме да служим на Бога. А защо това не става, кое ни пречи?” Учителят отговори : “Само затова, защото говорите лошо за другите хора, критикувате се.” Значи, нямаме мекота спрямо другите хора. Мекотата носи всички други добродетели и дарби след себе си. Тя прилича на една почва, на която виреят плодородни дървета : круши, ябълки, череши и пр. Който няма мекота, той е камениста почва, там нищо не може да вирее. Това е символично. Плодните дървета, това са добродетелите и дарбите. Те ще дойдат при онзи човек, който има мекота. Мекотата освобождава човека от страданията. С мекота всичко може да се постигне. Вие виждали ли сте хора с напреднала възраст, но с младенческо сърце? Те са хора на мекотата. Учителят казва : “Има един начин за мекотата на вашите мисли, чувства и постъпки. Който няма мекота, преждевременно остарява.” Един човек на мекотата до дълбока старост ще запази младенческото и детското у себе си. Хората с мекота имат дълъг живот и това се обяснява научно. Напуснал работата в чифлика и понеже не бил културен, не знаел как да употреби богатството си. Събрал голяма компания и започнали да гуляят. След 6 месеца излял и изпил всичките си милиони и отишъл пак при чифликчията да копае като прост работник земята. Същото е раждането на земята на човека. То е голямо богатство и, ако той не знае да го пази и не живее правилни, ще го изгуби. При ядосване, тревожене, отчайване, при всички отрицателни състояния, аурата на човека се пропуква и той се демагнетизира. А жизнената сила е богатството на човека. Човек, който се демагнетизира, привлича жизнената сила от цялата природа. Затова човекът на мекотата е богат на магнетизъм. Защо изворът привлича всички хора? – Защото дава чиста вода. Едно изсъхнало дърво не привлича хората. Един човек, който има в себе си жизнена сила, мекота, Божествен живот, всички му се радват и искат да го имат в своята среда, защото той пръска живот около себе си. Такъв човек е желан, той привлича хората, защото е богат с магнетизъм. Човек, който при обида, премълчава и прощава, има власт над себе си. Той е господар над себе си. Следователно, да имаме мекота, за да станем господари на себе си. Мекотата е условие за това. От Учителя има едно силно изречение : “Станете господари на себе си. Щом станете господари на себе си, ще станете слуги на Бога.” “Който не е господар на себе си, не може да стане слуга на Бога.”

Брат Боев завърши сказката си със следните думи :

“Аз съм видял много малко жени и мъже на земята. Само две жени и двама мъже. Тези тук не са такива. Под “жена” аз разбирам само тази, която има нежност. Нежността и мекотата са характерни за жената, а характерно качество за мъжа е благородството. В човека живее един женски и един мъжки принцип : човешката душа и човешкия дух. Божествената душа и Божествения Дух. Душата е жената в човека, а Духът – мъжът. Тези два принципа ги има във всеки човек. Значи, човек, който проявява мекота и нежност, проявява своята душа, а когато проявява благородство, проявява Божествения Дух в себе си.